

Hoofdstuk 1 – De glinsterende staart.

Diep onder de blauwe golven woonde Meermin, een nieuwsgierige zeemeermin met een staart die glinsterde als zilver in de zon. Ze woonde in een koraalpaleis samen met haar vader, de zeekoning.

Meermin hield meer van ontdekken dan van stilzitten op haar parelstoel. Terwijl andere zeemeerminnen kammen maakten van schelpen, zwom zij naar donkere grotten en kleurrijke riffen. Ze luisterde naar het gezang van walvissen en verzamelde bijzondere steentjes. Toch voelde ze soms dat er meer was dan haar eigen zee. Boven haar hoofd zag ze het zonlicht door het water dansen. “Wat zou daarboven zijn?” fluisterde ze vaak. De zee antwoordde met zachte golven, maar gaf geen geheim prijs.

Hoofdstuk 2 – Het verboden oppervlak.

Meermin wist dat ze niet naar het wateroppervlak mocht zwemmen. Haar vader had streng gezegd dat de mensenwereld gevaarlijk was. Toch trok het licht haar aan. Op een rustige dag zwom ze stiekem omhoog. Hoe dichter ze bij het oppervlak kwam, hoe warmer het water werd. Toen brak ze erdoorheen en voelde voor het eerst de wind op haar gezicht. Ze zag een uitgestrekte hemel vol wolken. Meeuwen krijsten boven haar hoofd. Meermin lachte van verwondering. Maar plotseling hoorde ze stemmen. Een houten schip gleed voorbij. Snel dook ze weer onder. Haar hart bonsde van spanning. Ze wist nu zeker dat de wereld boven het water vol geheimen zat.

